

A. V. LUNATSHARSKILLE ³³⁶

2. VIII. 05.

Hyvä An. Vas.! Eilen lähetin Teille „asiallisen” kirjeen ja pyysin lähettämään „Iskran” 105. numeron * sekä Plehanovin L. Feuerbachin. Tänään tekee mieleni jutella muusta kuin juoksevista asioista.

Meikäläisillä Genevessä on huono mieliala. Ihmettelen usein, miten vähästä sellaiset ihmiset, jotka eivät ole täysin itsenäisiä eivätkä ole tottuneet itsenäiseen poliittiseen toimintaan, voivat masentua ja nuutua. Ja meillä Genevessä bolshevikit nuutuvat vallan kauheasti. On käynnissä ankara taistelu, kolmas edustajakokous ei tietysti lainkaan lopettanut sitä, vaan aloitti siinä uuden vaiheen, iskralaiset ovat vikkeliä ja touhukkaita, julkeita kuin kaupustelijat, heillä on pitkäaikaista kokemusta demagogian harjoittamisesta, meikäläisillä sitä vastoin on vallitsevana jonkinlainen „rehellinen typeryys” tai „typerä rehellisyys”. He eivät osaa taistella itse, he ovat kömpelöitä, kankeita, saamattomia, arkoja... Herttaisia poikia, mutta poliitikkoina he eivät kelpaa mihinkään. Heiltä puuttuu tiukkoja otteita, taisteluhenkeä, taitoa ja nopeutta. Vas. Vas. on siinä suhteessa erittäin tyypillinen: erittäin herttainen ihminen, uskollinen työntekijä ja rehellinen mies, mutta pelkään, ettei hänestä tule koskaan *poliitikkoa*. Hän on kovin hyväluontoinen, on jopa mahdotonta uskoa, että „Galjorkan” kirjaset ovat hänen kirjoittamiaan. Hän ei puhalla taisteluhenkeä lehteen (surkuttelee yhä, kun en anna hänen kirjoitella lempeitä

* Sanovat, että pääkirjoitus on silkkää pötyä! Ettekö kirjoittaisi pikemmin sitä vastaan? *Sähköttäkää*, jos suostutte.

kirjoituksia Bundista!) eikä siirtolaan. Vallitsee jonkinlainen ruikutteluhenki ja kaikki moitiskelevat minua (vaikka olen ollut vasta kolme viikkoa maalla ja käyn *kolme*, jopa *neljäkin* kertaa viikossa kaupungissa viiptyen siellä 4—5 tuntia!), etteivät heillä suju asiat, että menshevikit ovat toimeliaampia j.n.e. y.m.s.!!

Meidän Keskuskomiteammekaan ei liioin ole häävi „poliitikko”, sekin on ylen hyvänahkainen, siltäkin puuttuu tiukkaa otetta, joustavuutta ja huomaavaisuutta, taitoa käyttää poliittisesti hyväksi puoluetaistelussa jokaista pikkuseikkaakin, tämä ensinnäkin. Ja toiseksi se halveksuu ylimielisesti ulkomailla olevia eikä päästä uppiniskaisesti ketään parhaimmistosta tänne, vaan ottaa täältä pois. Ja me täällä ulkomailla jääme siten jälkeen. Puuttuu käyteainetta, sysäyksiä, kannustinta. Ihmiset eivät osaa toimia ja taistella itsenäisesti. Ei ole puhujia omia kokouksia varten. Ei ole ketään, joka innoittaisi, asettaisi kysymyksen periaatteellisesti, osaisi kohottaa geneveläisen suon yläpuolelle, vakavampien intressien ja kysymysten piiriin. Ja koko asia kärsii. Poliittisessa taistelussa pysähtyminen merkitsee kuolemaa. Tarpeita on hirveästi ja ne yhä kasvavat. Uusiskralaiset eivät torku (nyt he ovat „siepanneet” vielä Geneveen saapuneet matruusitkin, houkutelleet heitä nähtävästi reklamoimalla kuin kauppiaat politiikassa ja kovasti marktschreien *, „utilisoimalla” takakäteen Odesan tapahtumia oman kottieriansa hyväksi). Meillä on *mahdottoman* vähän voimia. En tiedä, koska Vas. Vas. alkaa kirjoitella, mutta puhujana ja poliittisena keskiönä hän on kaiken arvostelun alapuolella, pikemminkin hän itse alkaa ruikutella kuin ravistelee toisia ja antaa heille kasvatuksellista rökitystä. Schwarz on poissa: hän kirjoittelee uuttesta ja hyvin, tuntuu kirjoittavan jopa paremmin kuin täällä, mutta vain kirjoittelee. Hän itse kykenee harvoin vaikuttamaan ihmisiin ja ohjaamaan yleisöä tai kokousta silloinkin, kun on Genevessä. Täällä on suuri ja vakava keskus. Paljon venäläisiä. Tuhottomasti matkalaisia. Kesä on jopa erittäin vilkasta aikaa, sillä lukemattomien Venäjältä Geneveen saapuvien turistien joukossa on tietty prosentti ihmisiä, joita pitää ja voidaan käyttää, joita täytyy ravistella, saada mukaan ja ohjata.

* — kutsumalla puotiinsa. *Toim.*

Ajatelkaa kaikkea tätä ja kirjoittakaa minulle hyvin yksityiskohtaisesti (mieluummin kotiosoitteella: 3. Rue David Dufour). Muistakaa, mitä kirjoititte: vaikka olenkin poissa Genevestä se ei tuota haittaa, sillä kirjoitan paljon etäältäkin. Se on totta, että kirjoitatte paljon ja lehteäkin voidaan julkaista *jotenkuten* (mutta vain jotenkuten, vaikka tarvitsemme paljon enemmän). Kyllä poissaolonne kuitenkin tuottaa haittaa, ääretöntä haittaa, joka tuntuu päivä päivältä yhä selvemmin. Henkilökohtainen vaikutus ja esiintymiset kokouksissa merkitsevät politiikassa tavattoman paljon. Ilman niitä ei ole poliittista toimintaa, ja jopa itse kirjoittelukin käy vähemmän poliittiseksi. Ja kun meillä on vastustaja, jolla on ulkomailla suuret voimat, me menetämme joka viikko niin paljon, ettei sitä saada kaiketi takaisin kuukaudessakaan. Taistelu puolueesta ei ole päätynyt eikä sitä viedä todelliseen voittoon, ellei jännitetä kaikkia voimia...

Puristan kättänne. Teidän *N. Lenin*

Lähetetty Genevestä Italiaan

Julkaistu ensi kerran v. 1934

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*